

रथं ददर्श पुरतो मनोयायि मनोहरं ॥ ४५ ॥
 अमूल्यरत्ननिर्माणाविमानसारसुन्दरं ।
 धनुर्लक्षं परिमितं परितो वर्तुलाकृतं ॥ ४६ ॥
 ऊर्ध्वस्थितमूर्ध्वगञ्च सहस्रचक्रसंयुतं ।
 धनुर्लक्षेऽपि सूतञ्च वह्निशुद्धांशुकान्वितं ॥ ४७ ॥
 हीरासारविनिर्माणं सुचारुकलसोज्ज्वलं ।
 रत्नप्रदीपदीप्ताढ्यं रत्नदर्पणभूषितं ॥ ४८ ॥
 मुक्तासुक्तिनिबद्धैश्च शोभितं श्वेतचामरैः ।
 माणिक्यसारहारेण मणिराजैर्विराजितं ॥ ४९ ॥
 पारिजातप्रसूनानां मालाजालैः परिष्कृतं ।
 ग्रीष्ममध्याह्नमार्त्तण्डसहस्र^{१४}सदृशोज्ज्वलं ॥ ५० ॥
 ईश्वरेच्छाविनिर्माणां कामपूरञ्च^{१५}कामिनां ।
 सर्वभोगसमाविष्टं कल्पवृक्षपरं वरं ॥ ५१ ॥
 संसक्तचित्रितैरम्यैरतिमन्दिरसुन्दरैः ।
 गोलोकादागतं पूर्वं^{१६}क्रीडार्थं शङ्करस्य च ॥ ५२ ॥
 विवाहे परिनिष्पन्ने पार्वतीपरमेशयोः ।
 रथं दृष्ट्वा च प्रययौ कियद्दूरं महामुनिः ॥ ५३ ॥
 अतीव रम्यं रुचिरं ददर्श शङ्कराश्रमं ।
 रत्नेन्द्रसारनिर्माणं शिविरैः शतकोटिभिः ॥ ५४ ॥
 मितैस्तस्मात् शतगुणैस्तत्र सुन्दरमन्दिरैः ।

^{१४} सहजो M. T.

^{१५} कामगमिति R.

^{१६} क्रीडायामिति R.